

STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Wstęp: Hormon anty-müllerowski (*Anti-Müllerian Hormone, AMH*) jest glikoproteiną należącą do rodziny transformujących czynników wzrostu beta. Stężenie AMH w surowicy odzwierciedla pulę rosnących pęcherzyków jajnikowych. Zespół policystycznych jajników (*Polycystic Ovary Syndrome, PCOS*) jest częstą endokrynopatią i wiąże się z rozwojem powikłań takich jak zaburzenia metaboliczne, niepłodność, choroby układu sercowo-naczyniowego. Dotychczas wykazano, iż stężenie AMH u kobiet z PCOS i T1DM jest prawidłowe, pomimo policystycznej budowy jajnika.

Cel: Celem pracy była ocena stężenia AMH i profilu hormonalnego u kobiet z PCOS i T1DM oraz porównanie ich do kobiet z PCOS bez T1DM, z T1DM bez PCOS oraz grupy kontrolnej.

Metody: Zbadano 89 kobiet: 37 z T1DM (16 z PCOS+T1DM, 21 z T1DM/no-PCOS), 36 z PCOS (PCOS) i 16 zdrowych kobiet (grupa kontrolna), dobranych pod względem wieku i BMI. U wszystkich badanych przeprowadzono pełne badanie lekarskie, oznaczenie stężenia AMH i hormonów płciowych w surowicy krwi, badanie USG jajników.

Wyniki: Stężenie AMH w surowicy krwi było wyższe w grupie PCOS+T1DM niż w T1DM/no-PCOS ($p<0,001$) i nie różniło się pomiędzy grupami z PCOS (PCOS vs PCOS+T1DM). Liczba pęcherzyków jajnikowych była wyższa w PCOS+T1DM i PCOS w porównaniu do grupy kontrolnej ($p=0,007$, $p<0,001$) oraz w porównaniu do grupy T1DM/no-PCOS ($p<0,001$, $p<0,001$). W grupach PCOS+T1DM i PCOS obserwowano dodatnią zależność między stężeniem AMH i LH ($r=0,5$; $p=0,036$; $r=0,3$, $p=0,031$), oraz AMH a liczbą pęcherzyków jajnikowych ($r=0,7$, $p<0,001$; $r=0,4$; $p=0,006$). W modelu wieloczynnikowej regresji stężenie AMH stanowiło jedyny czynnik predykcyjny występowania PCOS wśród kobiet z T1DM (OR=1,73, 95% CI 1,07-2,79, $p=0,023$).

Wnioski: Stężenie AMH oraz profil hormonalny u kobiet PCOS+T1DM są zbliżone do klasycznego PCOS bez T1DM.